

СПОМЕНИ
ОТ
НОВОПАЗАРСКО
ЛИРИКА

НЧ „Христо Ботев-1872” гр. Нови пазар

Съдържание:

<i>Музикално чудо в Нови пазар</i>	3
<i>Размисли на една добруджанка</i>	4
<i>Земята на конника</i>	5
<i>Екот през вековете</i>	6
<i>Сладки мечти.....</i>	7
<i>Душа</i>	8
<i>Назад във времето се връщам.....</i>	9
<i>Притихнал в сънна дрямка град</i>	10
<i>Градът.....</i>	11
<i>Сирена.....</i>	12
<i>Нови пазар.....</i>	13
<i>До Нови пазар.....</i>	14
<i>Приятелско писмо</i>	15
<i>До момичето с венецианската маска.....</i>	16
<i>Новопазарски импресии</i>	17
<i>Магията на Нови пазар.....</i>	19

Музикално чудо в Нови пазар¹

Преплитат се усмивки пъстри
в съзвучия от думи и акорди.
Извиват се, в канон се търсят
и заедно се втурват в трели горди.

И нищо, че езиците са други,
и че оставят думи тук-там празни,
Докосва музика в сърцето струни
и се изливат в ноти дивни фрази.

Пак часовете стават на секунди,
изтичат сякаш и се губят.
Душа с душата с нотки непринуденост
се сливат в музикално чудо.

Калинка Колева - Kali Kol,

гр. Св. Влас

¹ Текстът е посветен на първото издание на Международен хоров фестивал „Земя на славни предци“.

Размисли на една добруджанка

Дойдох в този град, защото срещнах любовта.
Всичко приказно беше - вървахме двамата усмихнати,
щастливи.
Срещнахме завистта, появи се това ужасно чувство- ревността.
Изчезна радостта, усмивките на нашите лица.
Имахме деца. Навсякъде преследваше ме ревността, злобата и
клюките - изчезна любовта.
Съдбата реши - останах сама.
Сега вървя в този град. Има парк, фитнес уреди, места за отдих,
водно огледало, детски площадки - играят деца.
Красив стана градът.
Вървя, щастлива съм. Срещам хора, вървят с наведена глава.
Всички имат грижи.
Хей, хора, усмихнете се! Бъдете щастливи! Забравете за своите
проблеми!
Не бъдете алчни,зли, егоисти, лицемери!
Животът кратък е! Живейте в този хубав град, така че
спомените за вас в сърцата на вашите деца и всички около вас
да са прекрасни и с чисти сърца
и да ни приеме след време
майката земя.

*Марияна Неделчева,
гр. Нови пазар*

Земята на конника

Поле от макове пред мене се простира
и златните жита, налели тежък клас.
Поточе бистро бърза, себе си намира
в песен на звънлив момински глас.

Изплува изгрева от синьото море,
с рибарски лодки, търсеци безкрая.
Една река, незнаеща къде да спре,
от люлякови нощи пиеща омая.

Конникът велик изсечен във скалата,
от високо вперил взор е и до днес,
с конница препуска по земя богата,
в недрата приютила българско сърце.

Поле от макове пред мене се простира.
Препускат диви конници в нощта.
Земя богата. История ли? Не! Не стига!
В сърцето ми е, тази малка, хубава земя.

*Христинка Петрова,
гр. Нови пазар
15.03.2020г.*

Екот през вековете

Щом над покривите вечер се смрачи
и бавно светлината приглушее,
в нивите се чуват първите щурци,
а вятърът игрив в житата пее,
по улиците бавно плъзва тишина.

Приканва дворове и малки къщи
да се събудят, да изострят сетива
и доловят невидимите стъпки.

Да чуят тропота на тежките копита,
които по нощите летни бродят,
възседнал коня Аспарух ювигий -
владетел горд, обичан от народа.

Създал мечтана, здрава твърдина,
Плиска - столицата първа, свята,
вдигнал взор – навред се шири синева,
свел глава се прекланя пред земята.

Кънтят копита нощем в стара Плиска...
Напред народа води горд ювигий,
юзда в десницата си здрава стиска!
Да бъде тук България и да пребъде!

*Христинка Петрова,
гр. Нови пазар
30.03.2025г.*

Сладки мечти²

Отражения в тъмното.
Танцуващи сенки.
Разбити от реалността души.
Огледало, счупено на парчета.
Държиж ръката ми.
Усещам пулса ти.
Разкъсани мечти на хиляди парчета.
Чувства разбити отвътре.
Скрити емоции.
Бледи спомени.
За всеки път,
когато ме питаш дали съм добре.
Имам чувството,
че небето губи своя смисъл.
Пропадаме и губим своите позиции.
Всеки път, когато си в ръцете му.

*Стела Бедроян,
гр. Бургас*

² Посветено на момче от Новопазарско

Душа³

Иска ми се да мога да обърна времето.
Стрелките на часовника да се завъртят наобратно.
Иска ми се да бъда с теб до самия край.
Усещане като на бойното поле.
Вдигнах своя щит,
готов за война.
Вдигнах своя меч,
готов за бойната сцена.
Но се оказва, че сам съм си враг.
Битка без бой.
Война без враг.
Копнея да ти кажа защо...
Уловен в своята болка.
Уловен в мизерията си.
Скрити емоции от света.
Просто мълча преди да тръгна.

*Стела Бедроян,
гр. Бургас*

³ Посветено на момче от Новопазарско

Назад във времето се връщам

Когато в Плиска се завръщам
и бродя нейде в крепостта
назад във времето се връщам
припомням си безброй неща.
Как нявга с кирка и лопата
във бригадирските ни дни
нехайно ровехме земята
да търсим скрити старини.
Историята ни започва
от тези каменни стени
към бъдещето път ни сочат
отминали далечни дни.
В безбройни битки с враговете
в падения и върхове
с перо и меч през вековете
историята ни зове.
Да пазим столицата Плиска,
която ханът е създал
да помним славната победа,
които ни е завещал.

*Огнян Железов,
гр. Варна*

Притихнал в сънна дрямка град

Притихнал в сънна дрямка град
отворил малки магазини
на главна улица с площад
строени в минали години.
Градинка с пейки и дървета
на Ботев паметник сред тях
с цветя за празник на поета
и спомени, покрити с прах.
А нявга в празничните дни
на тази улица събрани
със вяра в светли бъднини
вървахме с знамена развяни.
Там бе тогава моят свят
а всеки друг е бил далече
макар от книгите познат
и в кинопрегледите вечер.
Какъв животът бе тогава
сега понякога ни питат
а времето ни отговаря
не по-добър, по-лош, а бе различен.

*Огнян Железов,
гр. Варна*

Градът

Градът, издигнат в равнината,
понесъл в бъдещите дни
на знанието светлината
и вяра в нови бъднини.

В историята му препускат
на хана конници безброй,
превземат крепост кръстоносци,
за свободата тръгват в бой.

Преминали войски, народи
в хилядолетният му път,
видял падения, възходи
но всичко преживял градът.

Да помним славните победи,
с тях в бъдещето да вървим
със труд и вяра път поели
съдбата си да подновим.

*Огнян Железов,
гр. Варна*

Сирена

Прозвучи ли мощен шум
на връх лѐто е някой загинал.
С кървава рана от куршум,
на сигурна смърт е той заминал.

Една личност с душа млада,
дето седне, мир не открива.
За цял народ на земята пада
и в Балкана тежко заспива.

През косите на върбите минава
бризът, под каменни мостове
реката нейде тихо шава –
проправя път през улици и дворове.

И помни зов во веки вековен
на всеки, който пръснал си сърцето,
за майка – в този свят огромен,
за майка – поробена проклето.

*Биркан Бейзат,
гр. Дулово*

Нови пазар

В една красива долина,
като в приказка една,
малък и красив градец,
се сгушил като сив врабец.

Улиците прави, чисти,
със градичици цветисти,
къщичка като звезди,
блещукат в ранните зори.

А на север над града,
разперила е перила,
малка, свежа планина,
като майка над дома.

Хорицата тихи, скромни,
труженици неуморни,
със усмивки по лицата,
грее нежно добротата.

*Мирчо Мирчев,
гр. Нови пазар*

До Нови пазар

Аз твоите пътища вечно ще помня...
и милите хора навред...
Ще виждам пред себе си платото Стана,
издигнато гордо над теб...

Ще чувам шума на високата кула
в туптящото твое сърце...
Ще скитам усмихнат край парка, площада
и старите градски чешми...

Усмихнат ще влизам в на книгата храма,
където се чувствам щастлив,
където частица от мене оставих
щом служих шейсет цветни дни...

Очите ми плачат със сълзи червени,
защото далеч съм от теб...
Не чувам как Крива река тананика
и вятърът как ме зове...

Бях чужд, а прие ме, ти мъничък граде,
аз в тебе се чувствах щастлив...
И знай, че макар да те пишат шейсети...
в сърцето ми вечно си пръв...

*Андрей Андреев,
с. Гроздьово
август 2022 година*

Приятелско писмо

Покани ме тук да остана...
в шейсетия български град...
в полите на платото Стана...
което обикнах от раз...

Не щеш ли дойдох и останах...
заровен в магичния свят...
и вътре в на книгата храма...
какво са другари разбрах...

Видях, че светът е различен...
не просто тревога и страх...
че хората тук са по-други...
че има надежда разбрах...

Покани ме тук да остана...
в шейсетия български град...
в полите на платото Стана...
което обикнах от раз...

И ето - дойдох и останах...
почувствах, че имам мечти...
веднага щом мрака загърбих...
и зърнах небето в звезди...

*Андрей Андреев,
с. Гроздъво*

До момичето с венецианската маска⁴

Подобно на слънцето лятно
ти грееш от сутрин до здрач...
и всичко навред ти омайваш
със своя магически чар...

В очите ти всеки се губи...
и в твоите буйни коси...
и никой не може чрез думи
да каже как ярко блестиш...

Не си ти жена, а изкуство,
което щом зърнеш веднъж
остава во веки в сърцето,
в душата, в духа и ума!
Една си, една на трилиони...
шедьовър, неземеен, нечут...
през цялата вечност ще светиш
с корона от пъстри лъчи...

*Андрей Андреев,
с. Гроздьово
30 април 2025 г.*

⁴ Посветено на момиче, с което се запознах в гр. Нови пазар преди години (бел. автор)

Новопазарски импресии

Пътувам към града
в посоката известна
и цветни образи
нахлуват в мен
като река безбрежна...
А образите
във картините
са истински и чисти,
създадени
с емоции и чувства,
присъщи
на визуалните артисти.

~

Посоки
многобройни...
По улиците
и площада притаен
вървя във този летен ден,
за да усетя пулса на града
и вълнението в мен.

~

Спокоен град.
Разходка кратка.
Какво ли ще се случи?
Очи на хора,
градини със цветя,
дърво със птици,
любопитно куче...

~

Една червена ябълка
държа в ръка –
подарък в съкровен момент...
Къде ли ще ме отведе съдбата
във този пълен с тишина
и образи

безкраен топъл ден?

~

Новопазарска светлина,
обагрена с надежда,
галерия,
творби със образи и думи,
приятни разговори с хора
за изкуство,
очакване
на следващата среща.

~

Градина.
Цвете.
Птица.
Нежност
в твоите зеници.

~

Утро.
Светлина.
Птица.
Песен.
Красота.

Мариана Петкова,

гр. Шумен

Магията на Нови пазар

Ти не си столица, нито си Шумен,
ала в душата ми си топъл, уютен.
С поглед засмян и сърце на дете,
в теб всяка улица казва: „Последвай ме”.

Земя благородна, тихо говори
вятърът пее и тревите гали.
Чешмичка бяла нивга на спи
и сякаш от времето нещо мълви.

Сутрините в теб са чисти и кротки,
а вечер звездите се спускат с вълшебни лодки.
И сякаш небето, когато мълчи,
слуша как тихо пазарът горчи.

Не от болка, не от тъга благородна,
че славата тук е дълбока, народна.
Тя не е в дим и във шумни слова,
а в делата на хора, направени с проста ръка.

Тук хлябът е честен, погледът - чист,
тук никой не тича към златния лист.
Пази си име, род, корен, дом,
все неща, които са закон.

Нови пазар, не си малък за мен,
ти си родина, любов и плен.
И щом ме попитат отде съм дошла,
ще кажа с усмивка: „От тук съм, от тази земя”.

*Сузана Иванова
гр. Нови пазар*